

Виходить у Львові щодня (крім неділь і гр. кат. свят) о 5-й годині по полудні.

Редакція і Адміністрація: ул. Чарнецького ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати поштової.

Рекламації незалічені вільні від оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові в Адміністрації „Газети Львівської“ і в ц. к. Старостах на провінції:

на цілий рік зр. 2.40
на пів року зр. 1.20
на чверть року „ — 60
місячно „ — 20
Поодинокое число 1 кр.

З поштовою пересилкою:

на цілий рік зр. 5.40
на пів року зр. 2.70
на чверть року зр. 1.35
місячно „ — 45
Поодинокое число 3 кр.

Сойм краєвий.

Коли Є. Е. п. Намістник замкнув сесию, промовив нарешті Маршалок князь Сангушко. Теперішня сесия — сказав він — була хо-сенна, часу марно не страчено. Крім ріжних справ бюджетових і адміністраційних ухвалив Сойм дуже важний закон о оплатах консумційних, упорядковано фонд залізничий, ухвалено резолюцію в справі церковної конкуренції і по змові зладжено наслідки торічної повени. Незвичайно важна ухвала що-до розкладу тягарів шкільних. Через внесення п. Ст. Баденіого переведено засаду о безплатности науки з цілою консеквенцією. Се внесення тим важнійше, що вийшло з круга більших посілости, котрі в тім Соймі мають тепер значну більшість, відтак що прийнято його одноголосно і без фраз. Тягари, які спадуть на більші посілости, великі — але се як раз єсть доказом, що в війні борби о житє, тяжкої борби не так каст, як більше „сфер інтересів“ суть у нас ще люди, котрі готові посвятити власний інтерес для спільних інтересів народу і краю (*брав!*)

Відтак подякував кн. Маршалок своєму заступникови і послам за улекшеня ему роботи епокіною нарадою. Всіх прощаю надією, що за кілька місяців стрінемо ся у Львові на виставі при нагоді, як приїде Є. В. Цісар. (Шо *руски* додав п. Маршалок). Так само прощаю руских послів в паді, що хоч між нами суть ріжні політичні, все таки найдемо легко ґрунт до спільної праці (*браво*). Далше знов по польски): Заким привитаємо у себе нашого Монарха, взнесім оклик на честь Его! (Палата одуше-

влено повторяє: Нехай живе наш Цісар Франц Йосиф I!)

П. Войтх Дідушицький підніє призна-не кн. Маршалкови, котрий тілпите ся симпатією цілої Палати. Само прізвище Сангушко вистарчає вже, щоби Сойм постановив собі працювати тихо, але поважно над добром краю (*брав!*) Всі чуємо, як епокіно, обективно і совістно поступає він собі і ми горді, що маємо такого провідника. Так само і заступник его заслугоє на вдячність Палати, як також і політичний начальник краю, Є. Е. п. Намістник. (*Брава і оплески*).

В імени послів руских п. Гаморак, яко найстарший віком, подякував кн. Маршалкови за безсторонність і виrozumість у веденю розправ, без огляду на партію і народности. Серця Русинів вдячні за те кн. Маршалкови (*оплески*).

Відтак промовив Є. Е. п. Намістник, подякував за ласкаві для нього слова та підніє заслуги Палати. Важні суть его дальші слова: „В часі дискусеї бюджетової, посуджено мене, що держу ся засади: *divide et impera!* (значить: роздроблюй, а потім держи всіх в руках; — се сказав був пос. др. Антонович). Мені здаєть ся, що чей-же в сій вис. Палаті відомість тая не найшла віри (*браво*); не знайшла она віри в найблизших товаришів політичних того бесідника, котрий се висказав, а хто знає, чи й сам він в то вірить. Мені здаєть ся, що він по-просту захопив за оруже, яке мав під рукою, яке ему здавало ся вигідним, і думав, що тим оружем мене поцілить. Але не поцілів! бо я ніякої ери нової не інав'юрував, ніякої угоди з тими панамі не заключав, а зробив я єдино те, що говорючи з ними приватно, сказав їм і публично з сего місяця повторив: що єсть потрібне, аби цісар-

ський Намістник перед власною совістю знайшов підставу до підцираня і увзгляднюваня справедливих, умірених, на актуальних потребах опертих бажань і змагань народу руского, а іменно в границях обовязуючих законів і в границях фінансової спроможности держави. Нічо иншого я не робив і на будуче не учиню. При тих засадах, котрі я висказав і котрих яко Намістник мушу держати ся з залізною консеквенцією, як довго буду Намістником, я полишу ся. А полишу ся при них або з репрезентантами народности рускої, або й без них. Що зробити можна й треба — учиню“.

(*Брава і оплески*).
Нарешті повідомив п. Намістник, що саме на відходнім дістав вістку, що п. Міністер екарбу згодив ся на всі его внесеня що-до цілг податкових. Кн. Маршалок замкнув 23 засіданє 5-ої сесії 6-ого періоду соймового.

Запомоги ухвалені Соймом

в бюджеті краєвим на рік 1894.

З ухвалених Соймом в бюджеті краєвим запомог для институцій і осіб приватних подаємо тут деякі найважнійші, котрі можуть інтересувати і круги наших читателів.

На добродійні цілі ухвалено між іншими: для шпиталів СС. Милоседия в Червоногороді, Роздолі і Бурштині 900 зр.; для товариства християнських охоронк у Львові 500 зр.; на внутрішнє уладженє охоронки у Великих Очах 300 зр.; для товариства „Провидіне“ у Львові 200 зр.; для товариства опіки над увільнени-

28)

Похатник.

(Повість з американського життя — О. Руппіуса.)

(Дальше).

Гельмштедт слухав ще хвилю, як щезав шелест від кроків і роздумуючи став відтак ходити по хаті. Він знав, що зробив так, як повинен, коли не мав попасти в суперечність з собою самим і зі всім, що уважав за справедливе, а всеж-таки не міг позбути ся того неспокою, який нараз его взяв ся. То була его однісенка приятелька в цілім краю, а він відправив єї з нічим, коли она прийшла подати ему поміч — він лишив ся сам один. Для него було то все ще загадкою, для чого она якась так конче хотіла зробити з себе жертву, найбільшу, яку лиш жєнщина може з себе зробити, бо чей годі було подумати, щоби єї до того перла якась пристрасть, коли о тім знав вже й єї чоловік. Та не хотів вже о тім дальше роздумувати, бо то скінчило ся й пропало; міг ще спустити ся лиш на свою власну силу і до того хотів єї тепер узжити. — На его столі лежав папір і прибори до писаня, котрі він казав собі принести ще тогди, коли его тут замкнули, а що ему прийшла якась гадка, ще

тогди, коли розмавляв з Павлиною, то приста-вив собі столець до стола і взяв ся писати. Хотів представити Еліотови все, як було, хотів сам розповісти ему про свої відносини до Олени і отверто розкрити перед ним наставші з того запутанини, та полишити відтак ему, щоби він постарав ся роз'яснити цілу справу. Чей же ему таке поясненє, яке хотів ему подати Гельмштедт, повинно бути і ему на руку, бо й так вже пішла була помовка о Олені, ба говорено навіть, що она стоїт в звязи з убийством. Сів отже писати і писав скоро та довго; гадки, видко, хоч в чужій мові, плили ему легко і борво спід пера, а коли закінчив письмо своїм підписом, то аж глибоко відотхнув. Перечитав ще раз уважно то, що написав, зложив папір, написав адресу а відтак задукав на ключника.

— Будьте так ласкаві — сказав він до увійшовшого ключника — і пішлить се письмо зараз але певно до Оклі.

„Г. М. Еліот, Есквайр“*) — прочитав ключник і загиснув в кулаці банкнот, який ему Гельмштедт дав разом з листом — та коли бо, паноньку — говорив ключник дальше чіхаючи позауш — я ледви чи зможу се письмо туди післати.

*) Esquire, читає ся „есквайр“, єсть титул і значить тільки, що: високоблагородний пан, лицар і т. д.

— А чому-ж ні? — спитав Гельмштедт і почервонів ся — та-ж в нім нема нічого такого, чого би не можна нікому прочитати.

— Та у мене й не то на думці — відповів ключник. — Але коли бо пана Еліота нема дома ще з тої пори, коли коронер закінчив слідство, а его челядь навіть не знає, куди він поїхав, здає ся, за своєю жінкою та донькою. Він лишив на своїй фермі управителя, котрий каже, що також не знає, де его пан подів ся. Кажуть загально, що він навіть вже не поверне сюди і продасть свій маєток, бо не хоче мати ніякого клопоту.

Гельмштедт видивив ся на того чоловіка через хвилю як остовпівлий, а відтак взяв від него назад свій лист. Річ була за надто проста і ясна, то й ему не хотіло ся вже дальше розпитувати. — Дякую вам! — сказав він і пішов до вікна; але коли почув, що двері знов замкнули ся, то припав на столець, що стояв коло него. Як мара стануло перед ним то переконанє, що не буде вже міг ніяк оправдати ся, а притім насунулось ему і то на гадку, що ніхто не може ліпше взяти чужий гріх на себе, як він, бо він тут опущений і чужиниця.

Частина одинайцята.

„Хоч пізно, а все-таки приходиш“.

Надійшов речинець судової розправи, скликано суд присяжних, а до місточка зіхали

ми в'язнями у Львові 100 зр.; для заведення невилічливих у Львові 1000 зр.; для римавівської колонії лічничої 300 зр.; для загальної лічничої у Львові 1000 зр.

На цілі просвітні: для академії наук в Кракові 30.000 зр.; для інтернатів учительських до розпорядимості Виділу краєвого 4000 зр.; для інтернату Змартвихвстанців у Львові 4500 зр.; для часописи „Школа“ 500 зр.; для „Учителя“ 500 зр.; для „Посланника“ 400 зр.; для молодіжки образуючої ся в штуках до розпорядимості Виділу краєвого 3000 зр.; для товариства „Просвіта“ 2000 зр.; для Масієг-и польскої 5000 зр.; для бурс поміщаючих убогу молодіж до розпорядимості Виділу краєвого 4000 зр.; для товариств академічних до розпорядимості Виділу краєвого 700 зр.; для товариств ремісничих до розпорядимості Виділу краєвого 1300 зр.; для школи СС. Фелиціанок в Угнові 300 зр.; на видавництво рускої бібліотеки історичної А. Барвіньського 500 зр.; для товариства ім. Шевченка на видавництво руских діл наукових 500 зр.; для часописи „Дзвінок“ 100 зр.; для руского товариства „Громада“ у Відні 100 зр.; о. Кирилу Сілецькому в Жужели на новіціят Сестер служебниць руских; для станіславівського театру 500 зр.; для товариства співацького „Лютня“ у Львові 500 зр.; для львівського „Бояна“ 200 зр.;

На цілі рільництва і гірництва: на фонд позичковий для Кулок рільничих 5000 зр.; для товариств рільничих у Львові і Кракові по 3000 зр.; дрови Густ. Петровскому на видавництво підручника „Фізіології звірят домашніх“ 600 зр. — На цілі промислові: для товариства Праці жінок у Львові на удержане школи робіт 700 зр.; для школи робіт жіночих СС. Бенедиктинок в Перемишлі 420 зр.; для товариства Праці жінок в Коломиї 250 зр.; для музею промислового у Львові 2000 зр. — Не інші цілі: для гр. кат. священиків з Холмщини, їх вдів і сиріт 1500 зр.; для товариства ратункового у Львові 300 зр.; для краєвого союзу охотничих сторожей пожежних 3000 зр.; погорільцям громади Сорога пов. сяніцького 150 зр.; громади Бокова пов. підгаєцького 150 зр.; цогорільцями Ів. Пасакасови в Цуцилові пов. надвірнянського 60 зр.

Перегляд політичний.

Вчора по полудні відбула ся у президентів міністрів кн. Віндінґґера конференція, в ко-

ся мало що не всі люди з цілого округу, щоби бути свідками розправи судової в процесі о убиство. Вже від досвіта стояли люди купками коло будинку судового та чекали, коли отворять двері, і всі оповідали собі вельяко о тім, що викрило слідство. Одні говорили, що в цілу справу замотані так багаті і знамениті родини, що й годі подумати, щоби можна довідатися правди, як властиво стало ся убиство — другі казали, що прокуратора і судий присяжних підкуплено, та що судий присяжні умовились вже наперед, що не будуть однаково і згідно видавати свій суд, щоби процес можна проволічи, доки аж нарід не втихомирить ся, щоби відтак злочинця можна безпечно пустити. — Убиство в спокійних долинах було щось рідкого, але з того, що люди між собою говорили, можна було зміркувати, що вони не походили ся тут лиш ддятого, щоби заспокоїти свою цікавість; можна було таки добре зміркувати, що їх привело сюди недовіра до честноти і непродайности урядників судових, а хто би був уважно перейшов ся між тими людьми та послухав, що они говорять, був би легко міг прийти до того переконання, що причиною розлючення „товн“ і „лічнів“²⁾ єсть не так самоволя мас народу, як радше глибоке переконане о продайности всіх публичних урядників.

Щоби не допустити до збіговиск на улицах, приведено Гельмштедта вже скоро світ

²⁾ Linch, читає ся ліч, значить суд громадний, без всякого права, коли розлючена товпа убає злочинця на місці.

трій взяло участь кількох міністрів, президент палати послів і председателі клубів коаліційних. Парада відбувала ся над уложенем програми робіт парламентарних аж до лат. съвят Великодних; притім узгляднено і то, що комісія бюджетова має аж до того часу упорати ся з бюджетом. На сій сесії мають бути також залагоджені справа валютова і справа будівель комунікаційних великого Відня. — При всіх входах до будинку парламентарного пороблено сигнали електричні, так, що на даний президентом знак можна буде в тій хвили позамикати всі входи.

В Празі закінчив ся вчора процес „Омлядіни“. Засуджено слідуєчих обжалованих: Гольдбаха за забурене публичного спокою на 13 місяців в'язниці, Цігельфера за забурене спокою і оскорбу Монарха на 8 літ; Вайгера, Стіка і Градеца на 5 літ; Чіжека і Спаначека на 6 літ; Тершца на 4 і пів року; Кулеша на 3 і пів року; Поспішіля на 3 роки; Шульца на 2 і пів року; Маєра, Рудольфа, Рибачка, Фрезека і Рашина на 2 роки, а Стаціну на півтора року. Прочих засуджено на кари від одного до 13 місяців в'язниці.

З Петербурга доносять, що вже в найближших часах має настати нове хоч незначне збільшене гарнізонів сторожи пограничної. Міністерство війни визначило також потрібні суми на будову чотирох маґазинів для артилерії в Варшаві і великої касарні в Малкині.

В італіянським парламенті предложив вчора Кріспі закон фінансовий. Дефіцит на 1895 р. представляє суму 177 мільонів лір. Довги виносять пів мільярда. Правительство думає заощадити через децентралізацію адміністрації 45 мільонів і піднести податок ґрунтовий о 17 мільонів. Що-до стану облоги на Сицилії в Массі-Каррарі, то заявив Кріспі, що заведене его було зовсім законне і оправдане, як то парламент буде мати нагоду о тім переконати ся.

Новинки.

Львів дня 22 лютого.

— **Іменованя.** Міністерство торгівлі іменовало практикантів поштових: Льва Северина Ле-

вицького, Рудольфа Войціцького, Брон. Житного і Ферд. Люстгартена, а також експедиторів: Іпол. Шопку, Стан. Павлусевича, Фльоріяна Андрієвського, Осипа Ціглера, Тадея Коссовського і Вінк. Стабишевського асистентами поштовими, а Дирекція пошт призначила Левицького, Житного, Андрієвського і Коссовського до Тернополя; Войціцького і Люстгартена до Скали, Шопку до Станова, Павлусевича і Ціглера до Решева, а Стабишевського до Львова. Асистент Вол. Цавдерер перенесений з Решева до Львова.

— **Новий уряд поштовий.** З днем 1 марта 1894 вийде в жите уряд поштовий в Вишневі, повіта рогатинського з звичайним обсягом ділани. Для відріжнення від двох інших в Галичині урядів поштових тої самої назви, а іменно Вишнева над Вислоком і Вишнева коло Добчиць, отримав новий уряд поштовий назву „Вишнів коло Букачовець“. — Округ доручень того уряду становити будуть громада Вишнів і обшари двірські: Вишнів, „Вандолина“ і Луковець ад Вишнів.

— **Товариство „Шкільна Поміч“ в Коломиї** мало минушого року 574 зр. 76 кр. доходу, а 457 зр. 91 кр. розходу. Виділ товариства доглядав учеників в бурсі, а лучшим ученикам давав гроші на оплату шкільну, одіж і книжки, або харч. Тепер хоче товариство закупити дім за 2.500 зр. на поміщене інтернату. На ту ціль адвокат др. Теофіл Дембицький дав п'ятьсот зр. Як звісно, др. Дембицький жертвував і на театр тисяч зр.

— **Коломийське товариство літературно-драматичне** виставило „Наталку Полтавку“, а як вистава повелась, свідчить дохід 255 зр. — З того доходу призначено ето зр. на будову руского театру.

— **Запападливий комітет.** В Перемишлі, як звісно, є комітет, що збирає датки на будову нашого театру. Як той комітет вмів коло справи ходити, видно з того, що дрібними датками зібрав доси 907 зр. 89 кр. Послідний виказ комітету такий: На руки ви. меценатової Олесе. Кормошевої в домі п. суді Левицького в Радимні зложили гості заходом панни Ол. Левицької 8 зр. 50 кр.; о. А. Ломницький 1 зр.; п. Ом. Левицький 1 зр.; о. Ан. Стікевич 10 зр.; в домі адвоката дра Кормоша зложили гості 14 зр. 24 кр.; др. Лукьян Литинський 10 зр.; др. Михайл Людкевич 10 зр.; з пущки на „Весілі“ 4 зр. 70 кр.; картове на „Весілі“ 70 кр.

— **З кругів адвокатских.** Др. Кость Левицький, адвокат у Львові, іменований субститутом помершого недавно адвоката др. Якова Ліля.

— **Учитель з Печеніжина,** Іван Бігун, при-

має також головних свідків. Еліота нема, хіба що він приїде ще вночі. Всіх поменших свідків, самих муринів відкинемо, бо они не мають права свідчити; остало ся лиш факти, виказані оглядинами трупа і розходит ся лиш о то, як їх будуть натягати та як їх ослабити. На всякий случай буде то дуже цікава розправа. Наш прокуратор, то хитра штука і може бути, що він то поставити собі за честь піддержувати жалобу, хоч не буде до того достаточної підстави; але ви того не лякайтесь лиш ставтесь сміло перед присяжними — вражине, яке робить обжалований, значить нераз дуже багато в таких випадках, як отсе й ваш.

Гельмштедт був занадто роздрознений і не міг так само холоднокровно, як би залагоджував якусь орудку, говорити о тім, що его чекає; був отже рад, коли з'явив ся вольний і завізав его перед суд. Висока, простора салья була повна людей і пішов шепіт, коли він, блідий від внутрішнього напруження і перебутого ув'язнення увійшов на сально з піднесеною головою і старанно одягнений та пустив ся іти на призначене для него місце. Ледви що він собі сів, а его оборонець заняв місце против него, завізав судия людей до спокою, а прокуратор розпочав своє обжаловане. Не була то адвокатська бесіда, повна логічних заключень і цитатів з законів; то була лиш красна бесіда, повна життя і теплого чувства; з публичного жалібника зробив ся поет, маляр, історик. Він опишував відносини в державі, загальну безпечність, яка панувала всюди, чи то в лісі, чи на отвертім полі; говорив, як то лиш рідко коли люди замикали на ніч двері від своїх хат, бо загальне довіра було найліпшою охороною і

до якоїсь комнати в судовім будинку. Мортон прислав був ему зараз по тім, коли він відкинув предложене его молодої жінки, одного з найвиднійших адвокатів в окрузі до оборони, але Гельмштедт не хотів і сему сказати, де він був під ту пору, коли стало ся убиство. — Хіба-ж зможете мене успішно боронити на підставі того, що я би вам сказав, а на що нема ні найменшого доказу? — сказав він ему — або хіба думаєте, що хтось повірить в то, що я був деінде, коли лиш Господь Бог знає, де я тогди був? Розвідайтесь, де перебуває Еліот і его родина, щоби я міг до них написати; там моя одинока надія, без котрої, хоч би я і не знати що сказав, все на ніщо не придасть ся. Від того часу не тикав вже его оборонець сеї справи, але й не згадував ему про то, чи довідав ся, де перебуває Еліот. В короткім часі по тім виготовив великий суд акт обжалованя против него „о участь в убистві Генріого Бакера“, а тепер сидів він в окружнім суді і дивив ся, як перед судом сходять ся чим раз більше людей та чекав, коли покличуть его перед трибунал.

Була може осьма година, коли до него зайшов его адвокат. — Але-ж дідьча студінь на дворі! — відозвав ся він розтираючи собі руки — ви десь нераз добре мерзли підчас сеї студени в своїй норі? Ми тут не звикли до такої острої зими і у нас нема ддятого відповідного урядженя в домах, а вже найменше по наших в'язницях. — Нас мабуть вже незадовго покличуть перед суд — говорив він дальше обернувшись плечима до печи — лиш не тратьте відваги, друже. Що правда, не маємо ніяких обезвиняючих свідків, але й прокуратория не

Ухав до Львова на курсу рисунків і помер ту нагло на удар серцевий в 33 році життя. По ній осталась жінка й діти безпомічні.

— **Суперечка з милим.** Марія Войтишин, слуга у Мошка Кремера у Львові при ул. Галицькій ч. 21., мала свого „судженого“. Дня 12 с. м. посварила ся з ним і з розпуки зажила розпушеною кислотою сірковою, щоби отруїти ся. В пору ще замітив се її господар, дав знати на стацию ратункову, приїхав лікар і збавив Марию від певної смерті. Тепер она в шпиталі лічить ся.

— **Горівка-дурійка.** Зі староміського повіта пишуть нам: Коршмар Беріш Найман в Лозах коло Топільниці мав дня 26 січня с. р. зрана дуже немилых гостей. Була 6 година рано, як до его коршми зайшли Іван Коханович з Ясениці замкової і Осип Райндль з Розлуча, повіта турчанського. Коршмар Беріш потребував тільки глянупи на тих двох приятелів, аби спізнати, що они в ночі не спали, тільки дали заробити якогось иншому коршмареві. П'яні були вже оба, але видко, замало було їм того і они випили ще по чарці одній-другій. Відтак, як то звичайно при п'янтиці, почали сварити ся. Коханович розлютив ся, схопив фляшку, як махне нею Райндля по голові, той зараз упав на землю і Богу душу віддав. Коханович сидить тепер в арешті в Старім місті. — О подібній пригоді пишуть нам і з лежайських сторін. В ночі на 7 с. м. селяни Антін Гайдук, Іван Волошин, Іван Слянда і Реїна Саринська вертали з Лежайска до своєї громади Прихойця. „Куди іду, туди іду, коршми не минаю“ — так і они вступили по дорозі до коршми. Випили по кілька чарок і йдуть дальше. Щось там Саринська мала на Слянду; підмовила Гайдука і Волошина, щоби его збили. Они були не від того, щоби дамі не зробили так малої прислуги, скинули в лісі полотнянки, дали їх держати Старинській, а самі взяли ся до Слянди. Вили его не мало і не багато, саме так, як треба було, щоби бідачиска зі світа зглядати. Слянда помер в їх руках... В суді оцрадували ся убійники, що они не хотіли Слянди вбити, тільки Старинській прислугу зробити.

— **Осторожно з нафтою!** В Журавці в равській повіті селянин Іван Біда наливав нафту в засьвічену лампу. З неосторожности розбив лампу, вилив нафту на себе, одежа на ній в одній хвилині заняла ся і він так тяжко попарив ся, що по двох днях муки помер. Ніколи не треба наливати нафти близько огню.

— **Нещасні пригоди.** Зрубане дерево падаючи убило 16-літнього Михайла Тучанюка з Писків у Брідщині. — Від чаду померла в Овріш

благословенем для держави. Він дав статистичний погляд на злочини і доказував, що від многих літ не було такого убийства, котре би не стало ся при свідках, а котре походило лиш з хвилевого вибуху пристрасти, котра вже через то, що була отверта, мала щось благородного на собі. Такий стан річий приписував він щасливому характерові мешканців та казав, що він і всі другі уважають то собі за щасте, що живуть в так безпечнім краю як Алябамі. Аж ось перший раз по довгих літах занепокоїло всіх страшне убийство, що стало ся серед темної ночі на отверглім полі — убийство, що не мало п'якого діла з вибухом отвертої пристрасти, убийство, що виглядає на потайний напад, на скритоубийство, котре, доки не викриє ся злочинця, буде як той опир страшити людей, не дасть фермерам спокійно спати, буде лякати самотних подорожних і позбавить людий довіря і щастя. Рідко коли була така потреба виступити з неумолимою строгостію против злочинця, де би він і не був, як в сім случаю. Але, як зовсім природно, не паде підозріне на нікого із горожан Алябамі; то чужинець відплатив ся так за ту гостинність, якої зазнав в краю, відплатив ся злочинцем, чужинець, котрого він тепер обжалує; а коли він звертаєсь тепер до судий присяжних з просьбою, щоби они без пощади і милосердия сказали: „винен“, то лиш для того, щоби поставити примір, аби й другим відійшла охота допускати ся злочинів в Алябамі.

Відтак звернув він на Гельмштедта і здавало ся, що знає кождо хвилю, яку той чоловік пережив в Америці. Він описував, як Гельмштедт зайшов в сі сторони; що не мав

жінка робітницка залізничного Леха. — Залізниця переїхала п'яного Івана Біршата з Раби п'яної, коли по півночі 30 м. м. вертав домів. На другий день найшли вже трупа. — Василь Рудан і Василь Сташків, селяни з Довгого в Теробовельщині хотіли переїхати ріку Серет по леді, щоби заїхати коротшою дорогою до містечка Янова. Лід під ними заламов ся, трое коний утопило ся, а селяни з тяжкою бідою видобули ся з води. — Семилітний ученик Михайло Пинкевич зі Смільної в дрогобичкім пов. вертав пополудни дня 12 с. м. зі школи до дому. На кладці над потоком схопив его вихор і друлив так сильно, що хлопець упав до води і втопив ся. Тепер ставить громада кладку з поручами...

— **Огні.** В Муниці в Ярославщині погорів зовсім селянин Григорій Ясевич; має шкоди на 5000 зр., а не асекуровав ся. — В Гуті обєдинській в Равщині Ксенька Скорбот підпалила Андруха Кольбуха, з котрим процесувала ся; шкода з огню виносить близько 200 зр. Палійку уязнили. — В Герині в повіті долиньскім погорів Арон Немліх. Спалило ся 50 кіп жита, 3 стоги сіна, спирта вівса і пятеро худоби. Шкода виносить до 2.500 зр., але була обезпечена. Що то — як жид, то певно асекурований, а наш чоловік, от лучше й не казати, бо треба би ганьбити. — На Бліху в Самборі в стайні Вербля вибух огонь, що спалив пість сусідних будинків, 2 комори і 1 стайню. Шкода виносить 4720 зр. — В Берестянах самбірекого повіта підчас бурі згоріло 8 загород селянських зі всім дорібком. Семеро худоби спалило ся. Шкода 7.500 зр., а була обезпечена тільки на 3.100 зр. А огонь підложив тхось з німсти. — Подібно в Баранчицах тогож повіта один чоловік, що обезпечив свій дім више, ніж він був варг, хотів — як люди кажуть — заробити на тім, і підпалив свій дім, від котрого згоріли 4 інші загороди. Добре бодай, що всі були обезпечені. — В Ляшках королівських в перемишлянськім повіті вибух огонь у Маркфельдихи, а від того погорів Никола Пилипчук. Шкода виносить 600 зр. і була в часті обезпечена. — В ясликскім повіті в Самоклясках стріляли собі два хлопці з ключа і хоч нічого не застріляли, та за те кинули десь підпал, від котрого згоріли загороди їх батьків, вартости 2000 зр. Добре стріляли! — У Вороблячині в равскім повіті погоріли Лейзор і Мошко Шторхи. Шкода 1000 зр. була, розуміє ся, обезпечена. — На Мазурах було також доєть огнів послідного тиждня.

— **Самоубийство з перешкодами.** У Відні хотів вчера відобрати собі жите радний міста Майєль в присутії хвилевого божевільства

гроший ані поручень, хиба лиш поручене якогось похатника жидка, о котрім також ніхто не знає, хто він, а котрий зараз при початку сего процесу десь щез; — як его з повним довірем приймили в одній із найліпших родин, а він використав то довіре на то, щоби в дуже коротенькій часі звести доньку до дому з розуму і підбунтувати її против родичів; як то его спекуляції стояв на перешкоді лиш зять, котрого родичі собі вибрали, а він, щоби осягнути свою ціль, не знав иншої ради, лиш позбавити его життя. Тепер став він наводити всі факти, що промавляли против Гельмштедта, пригадав також між иншим, що его тої ночі як раз не було дома і на кождий з тих так певних а незбитих фактів обіцяв ся поставити свідків. — Але то ще — так кінчив він — не дає доказу, що то він таки убив — ні! і я не маю права в тім напрямі ставити жалоби — але коли факти, які маємо перед собою, не вистають, щоби цілу моральну часть злочину зложити на него і бодай чинпу участь умотивувати, то нехай же Алябамі знає, що минули вже для неї часи спокою, нехай ніхто під ніч не виходить з дому без зброї, нехай селянин замикає на безпечні замки свої двері — бо Алябамі стане ся незадовго обітованим краєм для злочинців і всілякої зволочи в других країв!

(Дальше буде).

і в тій цілі скочив з вікна свого помешканя на улицю, спадаючи однакож, упав на дроти телеграфічні і повис на них.

— **Близнюки перед судом.** З Чинчінат в Америці доносять, що там ставав сими днями перед судом за крадіж дерева будівельного якийсь Італієць Запоні, котрий немалого клина забив своїм судиям. Хоч свідки визнавали, що то він крав дерево, то однакож він того винирив ся і казав, що невинний, бо то був его брат, близнюк зовсім подібний до него. Визначено розправу на другий раз і тогди явили ся оба брата близнюки, убрані зовсім однаково і аж тепер суд знайшов ся в ще більшій клопоті, бо не можна було ніяк розізнати, котрий властиво з них крав бо й судия і свідки що хвиля баламутили ся уважаючи одного за другого. Розправу треба було для того відронити.

— **Спростоване.** За иншими часописями подали ми оногди вістку про вималєне льосу міста Кракова від якоїсь служниці п. Менцим в Кракові. Показало ся, що та вість зовсім неправдива і мабуть злобно кимсь подана до газет. Так само неправдою єсть, будьто би в Фиткові відобрав собі жите дяк Янурницький, бо там навіть нема такого дяка.

✦ Посмертні вісти.

Октав Петрусский, довголітний член Віділу краевого і заступник маршалка краевого, чоловік звістний в цілїм краю з своєї діяльности, помер сеї ночі. Похорон відбуде ся в суботу рано. Вічна ему память!

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 22 лютого. Вчера закрито долішно-австрійський сойм. Перед тим ще висказав сойм свій жаль з того, що пос. Грегоріг посудив несправедливо комієню для регуляції Дунаю; антисеміти вийшли були перед тим з салі. — В процесі анархістів закінчило ся вчера поступоване доказове.

Прага 22 лютого. В процесі „Омлядіни“ увільнено не двох але 8 обжалованих. Зачувати, що Рапін подасть іменем всіх засуджених жалобу неважности.

Букарешт 22 лютого. Вчера розпочала ся генеральна дебата над угодою торговельною з Австро-Угорщиною. Проводир лібералів, Стурдза виступав против угоди.

Париж 22 лютого. Палата послів ухвалила 371 голосами против 152 мито від збіжа в висоті 7 франків, за чим промавляв президент міністрів. — Арештовано тут анархіста Ліголя, котрий приїхав з Лондону. Єсть підозріне, що він хотів кинути бомбу в парламенті, бо домагав ся конче від депутованих карти вступу на галерию.

Петербург 22 лютого. Стан здоровля міністра Гіреа так погіршив ся, що можна сподівати ся найгіршого кінця.

Софія 22 лютого. Трибунал касаційний відкинув відклик Митрополита Климентія в справі его засудження судом першої інстанції.

Рух поїздів залізничних

важний від 1 червня 1893, після львівск. год.

В і д х о д я т ь д о

	Поспіш-ний		О с о б о в и й			
Кракова	3 01	10 41	5-26	11-11	7-36	—
Підволичиск	6 44	3 20	10-16	11-11	—	—
Підвол. Підзам.	6 54	3-32	10-40	11-33	—	—
Черновець	6 36	—	10-36	3-31	10-56	—
Стрия	—	—	10-26	7-21	3-41	8 01
Белзця	—	—	9-56	7-21	—	—

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

За редакцію відповідає Адам Креховецький.

Дністер

Товариство взаїмних обезпечень
у Львові, улица Валога ч. 11,

перше і одинокє руске товариство асекураційне, припоручене Всеч. Духовенству і всім вірним Впреосв. Митроп. і Преосв. Еп. Ординариятами всіх трех Епархий, приймає обезпеченя від шкід огневих під найкориствійшими услівями і можливо найнижшою оплатою.

Шкоди викликають ся і виплачують ся сейчас по пожарі.

Зголошеня о уділенє агенції в місцевостях, где нема агентів „Дністра“, приймають ся.

20

!! Предмети церковні !!

Престоли, Іконостаси, Бальдахіми, Цимборії, Фігури і т. д. як також репаратури і роботи золотничі по дуже низьких цінах ново заложена робітня різбарєка робіт церковних. Поручаючи ся Високоповажаній Публиці прошу о ласкаве поширанє мого інтересу і остаю з високим поважанєм

А. Г. ШАЙНА

різбар в Римакові.

18

Добродійство для хорих Карпацкі зєла по 20 кр.

дуже skutочні против натарів, кашлів, хрипки, хороб легких і т. д. Кождий хто пробував, не може до сить захвалити ся знаменитого успіху моїх правдивих зєл. Остерігаю, що фальшиві зєла не мають мого наввисща. Славий бальсам на відмороженє.

Аптека СИДОРОВИЧА в Коломиї.
Карпацкі зєла суть для мене одиноким ліком и т. д.

F. Longchamps. Meguys
(Семігород)

Ваші зєла дуже skutочні.
Іванційский почтмайстер
Цуцліс

Иhr. Karpathenthee wirkt vorzüg-
lich.

Jos. Richter Wien Herrngasse 18.

Ваші зєла видічили мене воз-
врати

Кароль Вальдер Львів
ул. Гетьманьска.

7

Склад і вибачачаль-
ня Цим як найвва-
ші, за готівку значив
рибат. Можество лис-
тів з подякою за доста-
влені доорі, а дешєкі
інструменти Жєлїзні на-
си огнетревалі славої
фабр. Wies ого вишле
цін фабричних Праси
до поіюваня.

А. СИДОРОВИЧ в Коломиї.

Бюро дневників і оголошень

Л. ПЛЪОНА у Львові

улиця Кароля Людвика ч. 9.

приймає

абонамент на всі дневники
по цінах оригінальних.

Бюро оголошень і дневників

приймає

ОГОЛОШЕННЯ

до всіх дневників
по цінах оригінальних.

До

Народної Часописи, Газети Львівської і „Przegląd-y“

— може лише се бюро анонси приймати.

С. Жельсен у Відни

поручає

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненєм. — Збірники на воду. — Комплетні урядженя кушелеві. — Вентілятори. — Прибори іо водогтягів, як також рури лянні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для ГАЛИЧНИИ і БУКОВИНИ

Львів в ГАМЕЛЬ і ФАЙГЕЛЬ Коперніка 21.

На жаданє висилає ся катальогі

ВІДЕНЬСКА ФАБРИКА АМАЛІИ

поручає

найновійше патентованє начинє кухонне з вні гальванічно нікльованє, у внутрі повлеченє чистою і дуже трєвалою емалією.

До набутя у Івана Шумана у Львові

площа Бернардиньска і у всіх більших торговлях зєліза.